

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) L (44)
Štev. (Nº) 39

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
10 de octubre - 10. oktobra 1991

JUGOSLAVIJE NI VEČ

V soboto popoldne sta se v Ljubljani srečala za zdaj še uradni predstavnik Predsedstva SFRJ dr. Stipe Mesič in član Predsedstva dr. Janez Drnovšek.

Dr. Mesič in dr. Drnovšek sta ugotovila, da je delovanje Predsedstva Jugoslavije verjetno zaključeno, ter da je mimo vseh zakonov in srbski član Predsedstva dr. Branko Kostić prevzel funkcijo dr. Mesiča. Dr. Drnovšek in dr. Mesič sta na časnikarski konferenci poudarila, da je ta korak nesprejemljiv. Ta del Predsedstva lahko zastopa Srbijo in Črno goro, ostalih republik pa ne. Kot je povedal dr. Drnovšek, je malo verjetno, da bi se Predsedstvo sestalo v legalnem sestavu. Skupaj z dr. Mesičem sta ugotovila, da je dogovarjanje med jugoslovanskimi republikami možno le še v okviru Konference o Jugoslaviji, ne pa v okviru dosedanjih institucij federacije.

Mesič je še dejal, da ne ve, kje sploh se Markovič nahaja in da zveznega Izvršnega sveta, kot tudi ostalih zveznih institucij, tako ali tako ni več.

Dr. Drnovšek je na časnikarski konferenci dejal, da si Evropa prizadeva najti ustrezne odgovore pri reševanju jugoslovanske krize, da pa pri tem posebnega uspeha ni. Prav tako Konferenca o Jugoslaviji še ni dala konkretnega predloga o možni razrešitvi jugoslovanske krize. Evropa je zmotno pričakovala, da bo do rešitve prišlo z dogovarjanjem v okviru zveznih institucij v času trimesečnega moratorija.

Dr. Mesič je dejal, da Evropa ni doumela, kaj se dogaja v Jugoslaviji. Po njegovem mnenju je najbolj produktivna rešitev ta, da se vsem konstitutivnim delom

oziroma posameznim republikam, vključno z Vojvodino in Kosovom, prizna samostojnost, po tem procesu pa naj se republike integrirajo, če tako želijo. Ravnanje Evrope v primeru Jugoslavije komentira s tem, da v primeru takojšnje rešitve oziroma takojšnjega priznanja republikam to lahko postane model za reševanje podobnih problemov v primeru sovjetkih republik.

Kar zadeva dogajanja na Hrvaškem pa dr. Mesič predvideva, da bo kljub vsemu nastopilo premirje in mir. Vojna se bo po njegovem mnenju preselila v Bosno in Hercegovino, jugoslovanska kriza pa se bo končala s kaosom v Srbiji, saj Milošević vodi nevarno politiko, ki tudi Srbom ne prinaša nič dobrega. To bodo tudi sami spoznali. Dr. Drnovšek je še dejal, da Konferenca v Haagu ni dala nobenih rezultatov in da Evropa nima argumentov, s katerimi bi Slovenijo odvrnila od osamosvojitvenih dejanj. Še enkrat je poudaril, da je Slovenija v okviru Konference o Jugoslaviji kljub svojim osamosvojitvenim procesom še naprej pripravljena aktivno prispevati k vzpostavitvi miru.

Med tem je jugoslovanska armada pričela bombardirati tudi Zagreb, brez vsakega usmiljenja. Zgodilo se je nekaj neverjetnega: jugoslovanski avion je napadel vladno palačo in skoraj ubil predsednika Jugoslavije Mešiča, predsednika vlade Markoviča in predsednika Hrvaške Tudjmana.

Hrvaška in vojska še vedno ne morata najti sporazuma o učinkovitem premirju.

STA
(Slov. tiskovna agencija)

POT SE NADALJUJE

V nedeljo je imela slovenska vlada sejo, na kateri je sprejela vrsto odločitev o učinkoviti gradnji samostojnosti. Med drugim so obravnavali umik ostankov JA iz Slovenije in sprejeli sklep, da se mora, kot je bilo dogovorjeno, vojska umakniti do 10.t.m., da pa ji dovolijo odhod preko slovenskega pristanišča Koper. Seveda pa morajo prej vrniti vse zaseženo orožje, in odplačati vse dolgove. Opozorila jih je tudi, da je sedaj Slovenija prevzela upravo nad zračnim prostorom in da noben avion JA ne sme preletavati Slovenijo brez dovoljenja slovenskih oblasti.

Slovenija se je tudi domenila, da bodo upravljali zračni prostor z Dunaja, o čemer bodo podrobneje razpravljali prihodnji teden.

Istočasno je bilo tudi objavljeno, da sicer Avstrija še ni priznala Slovenije, je pa potrdila, da lahko potujejo Slovenci v Avstrijo z novim slovenskim potnim listom, ki je te dni tudi dobil legalni status.

V parlamentu se je pričelo v ponedeljek, 7. oktobra, zasedanje, na katerem so poslanci sprejeli vrsto zakonov, s katerimi dopolnjujejo samostojnost. Na začetku zasedanja je predsednik Peterle dejal, da je Slovenija utr-

pela v zadnjih tednih veliko ekonomsko škodo, dosegla pa je umik vojske kakor tudi razdruženje na drugih področjih. Nujno je sprejetje novega denarja, za katerega je vlada predlagala ime klas.

Tudi je vlada prevzela slovenske meje, ter vzpostavila stražo na hrvaško-slovenski meji.

Denarna enota RS je tolar

Družbenopolitični zbor, Zbor občin in Zbor združenega dela Skupščine Republike Slovenije so na sejah v torek, 8. oktobra sprejeli zakon o denarni enoti Republike Slovenije in predlog zakona o uporabi denarne enote Republike Slovenije. Zakona začeta veljati z objavo o spreminjanju deviznih vlog občanov pri Narodni banki Jugoslavije v dolg Republike Slovenije in izdajanju obveznic na podlagi deviznih vlog občanov pri bankah v Republiki Sloveniji. Na tiskovni konferenci sta podpredsednik vlade dr. Anton Ocvirk in finančni minister Dušan Šešok predstavila novi denar. Od danes naprej je tolar edino plačilno sredstvo v

Janez Drnovšek novi slovenski zunanji minister?

Osrednji slovenski časopis Delo je konec prejšnjega tedna objavil vročo novico, da bo v kratkem dr. Dimitrij Rupla na čelu slovenskega ministrstva za zunanje zadeve zamenjal dr. Janez Drnovšek.

Časnikar Veso Stojanov se poziva na „dobro obveščene kroge, ki so blizu slovenski vladi in državnemu predsedstvu“, med drugim pa v poročilu na prvi strani piše, da je v sredo, 2. oktobra, premier Lojze Peterle že obiskal predsednika parlamenta dr. Franceta Bučarja in ga obvestil o tem, da je istega dne dr. Janez Drnovšek privolil v ponudbo, da prevzame dolžnosti slovenskega zunanjega ministra.

Nadalje v poročilu piše, da je Lojze Peterle pred časom Drnovšku že predlagal, naj prevzame podpredsedniško mesto v vladi in skrb za mednarodne odnose, vendar je slednji ponudbo tedaj zavrnil. Zdaj naj bi menda pristal na to, da zamenja Rupla. Do zamenjave naj bi prišlo po kongresu Slovenske demokratične zveze, ki bo 12. in 13. oktobra. Že skoraj gotovo je, da bo tedaj Ruplova struja v stranki ostala v manjšini. Po pisanju Dela se z zamenjavo strinja tudi trdno Demosovo jedro. Dr. Janezu Drnovšku sicer s koncem moratorija preneha funkcija predstavnika Slovenije v predsedstvu Jugoslavije.

Po objavi omenjenega poročila sta takoj naslednji dan v Delu izšla dva demantija. Slovenska tiskovna agencija (STA) je objavila, da je dr. Dimitrij Rupel po povratku z obiska ČSFR vest o zamenjavi označil za netočno, od premierja Peterleta pa zahteval, naj jo demantira. Po Ruplovih besedah naj bi Peterle zahtevo izpolnil, drugi slovenski časopis Dnevnik pa poroča, da je premier demanti objavil po televiziji. Nobeden od slovenskih dnevnikov pa je ni objavil. Poleg Ruplove izjave je v Delu izšlo še pojasnilo Matjaža Jugoviča, šefa kabineta predsednika skupščine, ki se glasi takole: „V Delu ste 1. oktobra na prvi strani objavili članek V. Stojanovega „Bo novi krmar zunanje politike dr. Drnovšek?“. V uvodnem delu je navedeno, da je namreč včeraj dopoldne predsednik slovenske vlade Lojze Peterle obiskal predsednika parlamenta dr. Franceta Bučarja in ga obvestil o tem...“

Prosimo, da v interesu natančnega obveščanja objavite, da „včeraj dopoldne“ (torej 2.10.91) predsednik vlade ni obiskal predsednika parlamenta in je torej vest neresnična.“

Marko Jenšterle.
7. oktobra
po telefaksu

Konec Brionskega sporazuma

Ljubljana, 6. oktober 1991 (STA)

7. oktobra potečejo trije meseci od podpisa Brionske deklaracije in v Sloveniji tečejo zadnje priprave za sprejem še zadnjih osamosvojitvenih aktov. V nedeljo poteka zasedanje slovenske vlade, za ponedeljek pa je ob 15. uri napovedano skupno zasedanje vseh zborov slovenske skupščine. Največ neznank je še vedno na področju monetarnega osamosvajanja Slovenije. Zaenkrat je znano le to, da bodo te dni v Sloveniji najprej uvedli bone kot denarno plačilo, s katerimi bi nadomestili sedanjo jugoslovansko valuto — dinar. V roku šestih mesecev pa bi Slovenci dobili „pravi“ denar. Na mejnih prehodih je vse

RS. Od jutri ga bo možno zamenjati v razmerju 1:1 z jugoslovanskim dinarjem. To bo veljalo le tri dni, nato pa se bo verjetno spreminjalo zaradi izredne inflacije dinarja, ki je dosegla že 585 % letno.

Vsak posameznik bo lahko menjal do 20.000 din v gotovini, v bančnih vlogah do 50.000, kar pa bo več, bodo najprej preverili, da se tako izognejo izrednemu in načrtnemu vdoru jugoslovanskega denarja v Slovenijo. Od jutri dalje bo veljala 1 nemška marka 32 tolarjev. Tolar je stabilna valuta, saj je menjalni tečaj podrejen pozitivni plačilni bilanci RS, ki je bila septembra dosežena.

Sedaj bodo najprej menjali v tolarje na zasilnih bonih, ki so že tiskani, v pol leta pa bodo zunaj države natisnili dokončne bankovce.

Ljubljana, 8. oktober (STA)
po telefaksu

pripravljeno za dejanski prevzem vseh obmejnih nalog. Mejni prehodi so postavljeni tudi na meji s Hrvaško.

Na neformalnem sestanku so zunanji ministri evropske dvajsetorice v Utrechtu dali ponoven ultimatum sprtnim stranem v Jugoslaviji. Če 7. oktobra do 12. ure ne prenehajo s spopadi, bodo ukinili vso gospodarsko sodelovanje s sprtnimi stranmi. Storili bodo vse, da bo pomoč nehala prihajati s strani mednarodnih finančnih ustanov.

Istočasno je tudi Predsedstvo SFRJ (dejansko Srbije in njenih priveskov) odvzelo članu predsedstva iz Slovenije dr. Drnovšku pravico do poveljevanja vojski, ker te ni več v Sloveniji, slovenski vojaki pa so iz nje odpušteni.

Po drugi strani pa se vojska dokončno umika iz Slovenije. Ker ne more premakniti svojih preostalih čet in opreme v Srbijo preko Hrvaške, ker tam divja vojna, je armada zaprosila Italijo, če se lahko umakne preko Trsta. Od tam bi prepeljali ostanke armade v Bar. Kot je dejal predsednik Italije Cossiga, to dovolijo, saj bi se tako zmanjšala možnost konflikta v Sloveniji.

Tudi predstavniki ES so istega mnenja. Vodja slovenske delegacije, ki se je pred dnevi vrnila iz Haaga, poslanec Matjaž Šinkovec je dejal, da je glede Slovenije dosežen velik napredek, saj je ta uresničila vse pogoje, tako glede človekovih pravic kot pravic manjšin. Slovenija pa ne bo podaljšala mandata opazovalcev, saj poteče veljavnost brionskih dogovorov, pač pa je pripravljena podpisati nove dvostranske dogovore o opazovalcih ES.

Slovenska demokratična zveza se opredeljuje

Že nekaj časa poročamo o notranjem trenju v Slovenski demokratični stranki. Njeno vodstvo s predsednikom dr. Dimitrijem Ruplom je nepričakovano zelo odločno nastopilo predvsem proti krščanskim demokratom, češ da prinašajo nevarnost „klerikalizma“. Rupel pa zadnje čase vodi povsem svojo zunanjo politiko skupaj s predsednikom RS Kučanom in na vse načine skuša spodkopati Peterleta. Toda večina članov stranke tega ni odobraval. Čeprav niso pristaši krščanskih demokratov, na noben način niso hoteli sodelovati v povezavi z bivšimi komunisti in vnašati razdor v vrste Demosa.

Tako so pričeli pripravljati strankin kongres, ki bo v prvi polovici oktobra. Prejšnji teden so imeli zadnjo pripravljalno sejo na kongres in tam je po ve-

čurni debati že postalo jasno, kakšna bo programska usmeritev stranke vnaprej.

Predlog z naslovom Identiteta SDZ, ki so ga podpisali Janez Janša, dr. Rajko Pirnat in drugi, govori o desni preusmeritvi stranke, ki naj bi se preimenovala v Narodno demokratsko stranko. Predsednik Rupel, Spomenka Hribar in Tone Peršak pa so menili, da je dosedanja usmeritev in delo stranke v redu.

Največ kritik je doživel pri seji Rupel, ko so mu očitali njegov podpis za odločitev dr. Drobničarja, njegov spor s krščanskimi demokrati itd. Kot pravijo, naj bi za novega predsednika stranke kandidirala obrambni minister Janša ali minister dr. Rajko Pirnat.

Vinko Levstik,
Gorica, 30. sept., po telefasku

Bivši partijci branijo Rupla

Že dalj časa je bilo videti, kako se zunanji minister dr. Rupel stopa v tesno zvezo s starim komunistom Milanom Kučanom. To se je pokazalo tudi v nedavno objavljenem pismu predsednika prenoviteljev — biv. ZK — dr. Cirila Ribičiča, ki je stopil v obrambo svojega trojanskega konja v Demosu in napadel krščanske demokrate. Pismo se glasi:

„Ko je pred časom dr. Dimitrij Rupel mojo misel o sprehajanju vlade po tujini, namesto da bi se ukvarjal z gospodarstvom, štel kot kritiko svojih prizadevanj za mednarodno priznanje Slovenije, se mi ni zdelo vredno odgovarjati....

Sedaj, ko se je začela umazna igra obračunavanja z dr. Dimitrijem Ruplom kot predsednikom SDZ in zunanjim ministrom, pa ne morem in ne smem več molčati. Nikoli namreč ne bi hotel biti vmešan v takšne čistke in sokriv za zamenjavo tistih vladnih ministrov, ki danes mnogo uspešneje kot večina drugih opravljajo svoje naloge. Toliko bolj, ker je v zadnjih mesecih postal simbolični izraz in branik liberalizma znotraj vladajoče

koalicije. Zato naj jasno povem: kritika v mojem govoru v Opatjem selu je bila namenjena ofenzivi krščansko kmečkega konservativnega bloka (govoril sem o ofenzivi in poenotenju politične desnice in o njenih revolucionarnih, po metodah pa kdaj pa kdaj kar boljsevističnih prijemih) ki obvladujejo tudi večino v parlamentu. Kar pa zadeva sprehajanje po tujini je bilo jasno, kateri sprehodi mi niso všeč, ker sem to misel povezoval s poplavljanjem volilnih zaslug in zanemarjanjem razvojnih, gospodarskih in socialnih vprašanj. Še konkretnije, imel sem v mislih popotovanje Lojzeta Peterleta po ZDA in njegov odhod iz parlamenta v Pariz, ko smo obravnavali lastninsko zakonodajo. Če bi bil pristaš parole „čim slabše, tem boljše za nas“, bi se veselil obračunavanja z liberalnim krilom Demosa. Ker pa nisem, izražam svojo zaskrbljenost zaradi naganjanja liberalcev iz Demosa in enega najsposobnejših ministrov iz vlade. Verjamem tudi, da s takšno umazano igro dr. Janez Drnovšek ne more imeti nič. Dr. Ciril Ribičič.“

Spremembe v vodstvu Slovenca

Andrej Rot od srede 2. oktobra ni več glavni in odgovorni urednik Slovenca, najmljajšega slovenskega dnevnika. Tako je odločil upravni odbor, ki je tudi menil, da je treba uredniško politiko časopisa premakniti v desno. To naj bi storil nov človek na čelu časopisa — Jože Mlakar, doslej urednik Slovenčeve priloge.

Časnikarski aktiv Slovenca pa se je tej odločitvi odločno uprl in članom upravnega odbora postavil tridnevni rok, da se ponovno sestanejo ter še enkrat pretehtajo oziroma prekličejo odločitev. Po mnenju aktiva, ki je uredniško politiko Andreja Rota odločno podprl, je Jože Mlakar slaba zamenjava za sedanjega glavnega in odgovornega urednika. Časnikarski aktiv je tudi zagrozil s stavko, če upravni odbor ne bo prekllical svoje odločitve.

Sobotna številka Slovenca je medtem že izšla z novim kolofonom, v katerem je kot vršilec dolžnosti glavnega in odgovornega urednika naveden Pavle Bratina, sicer tudi v.d. direktorja družbe Slovenec. Andrej Rot je naveden kot svetovalec.

Dnevnik Slovenec se je sicer že dalj časa srečaval s težavami zaradi naklade. Čeprav so ga najavljali s sloganom „80

tisoč Slovencev več“, je imel naklado precej manjšo od 10 tisoč izvodov in s tem torej ni mogel konkurirati drugim slovenskim dnevnikom. Slovenec je bil v precej težjem položaju od drugih dnevnikov, saj je začel iz nič, ni imel svoje tiskarne, slabi nakladi pa je botrovala tudi vrsta drugih vzrokov. Njegovo vodstvo je imelo „nesrečno roko“ tudi pri izbiri nekaterih sodelavcev. V zadnjem času so namreč za svetovalca zaposlili Vlada Šlambergerja, nekoč Delovega urednika, sicer pa človeka, ki je v tukajšnjih krogih veljal za najbolj ortodoksnega komunisto, ki je cenzorstvo izvajal na Delu. Četudi mu časnikarji priznavajo določene obrtniške sposobnosti, pa je Šlambergerjevo ime v javnosti sinonim za partijsko agitatorsko propagando.

Te napake pa vendarle niso vplivale na naklado časopisa, zato je močno vprašljivo, koliko bi z zamenjavo Andreja Rota lahko povečali ugled časopisa. Andrej Rot v slovenski javnosti vendarle uživa velik ugled, saj ga Slovenci poznajo še iz časov, ko je iz Argentine prihajal na pisateljska srečanja na Bled.

Marko Jenšterle,
7. oktobra, po telefasku

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

„Čete so pripravljene,“ je izjavil argentinski zunanji minister Guido Di Tella. V tem stavku je povzeto osrčje sedanje argentinske zunanje politike. Ali bolje, kaj sedanja vlada hoče ali skuša doseči na področju meddržavnih odnosov.

NA ČELU ČESA?

Vsa zadnja desetletja, dejansko pol stoletja, je Argentina nenehno nazadovala v svojem gospodarstvu in v svoji mednarodni veljavi. Kljub temu, da je v začetku stoletja država zavzemala visok položaj na lestvici bogatih držav, pa njen vpliv nikadar ni presegel regionalnega, podkontinentalnega nivoja. Ko je argentinski zunanji minister Saavedra Lamas prejel Nobelovo nagrado za mir, je bilo to priznanje za uspešen poseg v tkim. paragvajsko vojno. Do tu in ne več.

Peronizem je predstavljal neke vrste ghetto, ki ga je država sama izvolila, in odprtje proti Evropi se je izvedlo do Španije in njene frankistične vlade. Po padcu peronizma in sredi majajočih se civilnih in vojaških vlad, ni bilo govora o kaki mednarodni teži.

Galtieri, predsednik in general, se je drznil preko mej. A na svoj način. Vojaštvo se je, po uspešni protigverilski vojni, udeležilo treniranja protigverilskih formacij v Srednji Ameriki, v soupadanju in s priznanjem tedanje severnoameriške vlade predsednika Reagana. To je bilo dovolj za Galtierija, da si je nadejal ameriško simpatijo v malvinski vojni. Kakšna iluzija...

Povrnili se je demokracija in radikalni Alfonsín je pričel sanjati o mednarodni veljavi. „Skupina šestih“ je bila odskočna deska. Iskali so prostora v boju proti atomskemu orožju. A vse skupaj ni preraslo nivoja pobožnih želja in dobrih namenov. Svet se suka po drugih pravilih.

In končno Menem. Njegovi mednarodni nastopi so višek domišljije. Ob vsaki priložnosti ponudi svoje posredovanje. Udeležba v vojni v Perzijskem zalivu spada v isto zadevo. Prav tako sedanje potovanje v Izrael, kjer je znova ponudil argentinsko prestolnico Buenos Aires kot sedež mirovne konference za bližnji Vzhod, in to ko je bila za sedež te konference že izbrana Švica.

Napori sedanjega predsednika, da bi njegova figura posegla v življenje in dogajanje v svetovnih središčih, ga izpostavlja nevarnosti na domačem področju. Protagonizem neke države ne more biti močnejše kot je moč njenega položaja v svetu. In kljub vsem naporom in napovedim, Argentina nima še mesta v „prvem svetu“. In k temu ne pomagajo niti besedna priznanja Busha, niti predlog, naj se pošljejo mednarodne čete v Haití, kjer je vojaštvo strmoglavilo ustavne predsednika. Da pa se spremeni prostor naše države v svetu, pa je potrebno nekoliko več kot le dobra volja.

POTREBEN RED

Težko je namreč vzpostaviti red po svetu, ko ga še doma nimamo v veljavi. Sem spada tudi zadeva oboroženih sil. Povišica, ki jo je vlada pred kratkim podarila članom oboroženih sil, jasno govori

o mnogih nerešenih vprašanjih. Bistveno je nerešeno vprašanje vloge, ki naj jo oborožene sile igrajo v novi argentinski družbi.

Mnogo stvari se spreminja v državi, vojaštvo pa je v bistvu še vedno organizirano kot v preteklosti. In vendar, kratkem času, Argentina ne bo imela nobenega izgleda za kakršenkoli zunanji konflikt. Z Urugvajem itak ni nobenega problema. Z Brazilijo stopamo, s hitrimi koraki, do gospodarske in socialne integracije. Paragvaj je tudi član Mercosura. Bolivija je miren sosed. Le s Čilom so še nekateri mejni problemi. In ko bodo ti rešeni in bo regionalna kriza pritisnila obe državi v prepotrebno sodelovanje, bo tudi ta hipoteza spopada zatonila v pozabo.

Zanimiv primer je prav rudnik Sierra Grande, katerega konflikt smo na hitro opisali v pretekli številki. Rudnik, kjer kopljejo železno kovino, so pričeli izkoriščati na pobudo oboroženih sil in se je vedno sukal v sferi ministrstva za obrambo. Je popolnoma deficitaren, a so ga vseeno izkoriščali (kljub slabi kakovosti železa), ker niso hoteli biti odvisni ne od Čila, ne od Brazila, ki dobavljata boljše in cenejše železo. Sedaj ga seveda uvažajo iz obeh sosednih držav. In tako bo tudi v bodoče. Kaj storiti z dragim in nerodnim orjakom? In to je le eden izmed številnih primerov.

Poleg vojaškega so še drugi problemi: industrijski, finančni, politični, — moralni... Na vseh teh področjih je treba vzpostaviti potreben red, uvesti resnost. In to se ne doseže samo z dobro voljo ali v domišljiji, da smo več kot smo v resnici. Določen protagonizem na mednarodnem področju je potreben — a v mejah realnosti.

Isto realnost je treba upoštevati v izvedbi gospodarskih reform. Znova trdimo: potrebne so; prepotrebne. A ni jih mogoče izvajati le po suhih računih gospodarskih strokovnjakov, ne da bi pri tem upoštevali konkretnega človeka. Lahko je sukati gori ali doli številke nezaposlenih. A treba je vedeti tudi, kaj bodo ti brezposelni s svojim življenjem storili. To zapišemo, ker se znova množijo svarila glede padajočega socialnega nivoja. S strani Cerkve vstajajo glasovi. Drugi pa s strani političnih in socioloških strokovnjakov, ki svarijo pred novimi izbruhi socialnega nasilja.

Vlada ima jasno sliko, da mora nadaljevati z gospodarskim načrtom reform. A rok teh reform se bo raztegnil še nadaljnjih devet mesecev. Tedaj upajo, da bodo mednarodni organi dokončno zadovoljni z vedenjem argentinske vlade in njenega gospodarskega vodstva in bo deležna ugodnosti, ki jih nudi Plan Brady. Ta mednarodni načrt bi znižal skoraj za tretjino višino argetinskega zunanjega dolga. To ni malo. In po tem koraku bi prišla tako pričakovana produktivna revolucija, gospodarski razmah in še druge rajske dobrate.

Do tistega trenutka pa je treba priti ne le v finančnem, marveč tudi v socialnem miru. In o tem raste dvom, zlasti še, ko včasih zgleda, da vladi primanjkuje politične realnosti. Družba ima svojo mero. In v tem smislu bo zadnji del volitev tudi spregovoril svojo besedo.

Avstrijski parlamentarci in Slovenija

Svetovne časopisne agencije poročajo o stalnem kršenju mirovnih pogodb med Hrvaško in srbsko oz. federalno armado. Evropska skupnost s skrbjo sledi porastu sovražnosti med jugoslovanskimi narodi in mnogi državniki pozivajo k mirnemu reševanju jugoslovanskih problemov.

Tudi avstrijski poslanci Schnieder, dr. Kohl in drugi so naslovili na avstrijski parlament sledeči predlog:

Zvezno vlado naprošamo, da:

1. naj nadaljuje svoja prizadevanja za takojšnjo prekinitev bojev v Jugoslaviji in naj pomaga k mirni rešitvi spora,

2. naj v soglasju z drugimi državami prizna samostojnost Slovenije in Hrvaške,

3. naj nadaljuje s prizadevanjem mirne rešitve jugoslovanskega konflikta v okviru Komisije za varnost in sodelovanje v Evropi,

4. naj podpira mirovno konferenco Evropske skupnosti v Haagu,

5. naj nadaljuje s prizadevanjem zveznega ministra za zunanje zadeve za debato Varnostnega sveta Združenih narodov in predloži jugoslovansko krizo ob prehodni obrazložitvi na glavno zasedanje Združenih narodov v pretres,

6. naj nadaljuje z dosedanjim prizadevanjem za sprejem beguncev kakor tudi s humanitarno pomožno akcijo v prid slovenskega in hrvaškega ljudstva spriču razvijanja vojne,

7. naj v okviru danih možnosti nudi denarno in tehnično pomoč za ponovno vzpostavitev slovenskega in hrvaškega gospodarstva, ki je prizadeto zaradi spornih vprašanj,

8. naj nadaljuje z avstrijsko iniciativo v parlamentu Evropskega sveta za pripravo Evropskega varnostnega dogovora za narodnostne manjšine.

Zgornja peticija je bila sprejeta na izredni seji avstrijskega parlamenta, dne 17. septembra 1991.

Omenjeni poslanci so svoj predlog sestavili na podlagi sledečih ugotovitev:

Avstrijski parlament je dne 8. julija po svoji odločitvi E 14-NR/XVIII naprosil Zvezno vlado, naj z ozirom na mednarodni položaj in ob presoji stališč Evropske skupnosti prizna Slovenijo in Hrvaško, če so dani državnopravni pogoji in če s tem dejanjem ni oviran že obstoječi konstruktivno razvijajoč se proces pogajanj.

Kljub mednarodnemu prizadevanju se prelivanje krvi na Hrvaškem nadaljuje. Težke izgube človeških življenj, opustošenje vasi in mest ter katastrofalni učinki na civilno prebivalstvo je avstrijsko javnost močno prizadelo.

Slovenija in Hrvaška sta se 25. junija 1991 po predhodnih javnih volitvah proglasili za samostojni državi — na podlagi splošnih mednarodnih pravil o samoodločanju narodov. Na tej osnovi vzpostavljenega procesa ni mogoče več zaustaviti. Ta cilj pa je dosegljiv le na podlagi medsebojnega pogajanja in ne s posegom vojaške sile. Zato obsoja Avstrija vsak poizkus nasilja, s katerim bi se s pomočjo vojaških ali terorističnih akcij spremenile notranje jugoslovanske meje. Tak način ni v soglasju s prizadevanjem za gradnjo nove Evrope. Avstrija podpira prizadevanje Evropske skupnosti, da bi se v Jugoslaviji vsi konflikti mirno uredili. Tudi druge mednarodne organizacije, v številu Združeni narodi, se morajo ojačeno vključiti v posredovalno akcijo. Avstrija ima npr. odkrit razgovor z vsemi jugoslovanskimi narodi, ki imajo medsebojne spore. Po avstrijskem pojmovanju je že prišel čas, da mednarodne državne skupnosti priznajo polnopravno samo-

stojnost Slovenije in Hrvaške. Prelivanje krvi v zadnjih mesecih je med jugoslovanskimi narodi povzročilo globoke prepeade v takšni meri, da ni več možno zadržati dezintegracije Jugoslavije. Čim preje si bo mednarodna skupnost v svesti tega dejstva, tem lažje se bo pričel ta proces.

Po priznanju samostojnosti obeh držav bo možen in tudi opravičljiv poseg Varnostnega sveta Združenih narodov, ki ima kot edini priznani organ avtoriteto, da prizadeje prisili za ohranitev narodne in s tem mednarodne varnosti in sicer na podlagi principov demokracije, državne pravnosti in ob spoštovanju pravic človeka — kar vse so temeljna opravila in pogoji za vstop in sprejem v krog demokratično pluralističnih držav nove Evrope.

Ta osnovna presoja odgovarja razgovoru v avstrijskem svetu za inozemske zadeve. Le-ta je na svoji seji dne 26.8.1991 dal v principu svoj pristanek za priznanje Slovenije in Hrvaške — ob soglasnosti drugih držav.

Na seji dne 16.9.1991 Sveta za zunanje politične zadeve je bilo to stališče avstrijske vlade večkrat potrjeno.

Po faksu z dne 23. septembra, priredila D-ova.

Slovenijo je treba rešiti!

Znani češki pisatelj Milan Kundera, ki že od leta 1975 živi v eksilu v Parizu, se je odločno zavzel za pravice Slovencev, da sami odločajo, v kakšni državi hočejo živeti. Njegov članek, katerega je napisal pod vplivom vojnih dogodkov v Jugoslaviji, je najprej izšel v „Le Monde“, nato pa sta ga ponatisnila časopisa „Frankfurter Rundschau“ in „Basler Zeitung“. Z njim je torej pisatelj Kundera seznanil velik del zapadne in srednje Evrope s slovenskim problemom.

Med drugim piše:

„Z veliko zaskrbljenostjo sem danes ponoči prejel prošnjo za pomoč mojih slovenskih prijateljev, ko so jih — živeči v mirni in lepi Ljubljani — naenkrat obdale čete jugoslovanske armade. Ne vem, kaj se bo dogajalo v naslednjih urah. Vem le, da ta majhna in lepa slovenska dežela nujno zasluži vso vašo solidarnost. Ker sem pred gotovimi leti dobro preučil vso slovensko zgodovino, slikarstvo in literaturo, lažje razumem zaprepačenost Slovencev ob ravnodušnosti evropskega javnega mnjenja, ki pa brez dvoma temelji na nevednosti ali pa na nepoznavanju.

Pravijo, da s slovenskimi problemi grozi „nevarnost balkanizacije“. Vprašujem se — kaj pa ima Slovenija skupnega z Balkanom? To je vendar zapadna dežela in je poleg Italije (Trst je vendar večinoma slovenski — James Joyce bi o tem spesnil pesem!) katoliška dežela, ki je dolgo dobo pripadala avstroogrskega cesarstvu. To je dežela, kjer je srednjeevropska miselnost bolj živa, kakor kjer koli drugod.

S Slovenijo se konča Srednja Evropa, za njo se pričinja ruski in balkanski svet.

Govorijo o pojavu „stare prikazni nacionalizma“. Toda v teku stoletja je postalo dosti malih držav neodvisnih in samostojnih: Norveška, Irska, Poljska, Madžarska, Romunija, Litva, Letonska in Estonka, kakor tudi Islandija.

Močna je bila volja totalitarnih

Edvard Kocbek o sebi

Redko je bila katera oseba v novejši slovenski zgodovini izpostavljena tako intenzivnemu opazovanju in kritiki kot pok. Kocbek. Z večjim vplivom (predstavnik katoličanov!), kot Kidrič in Kardelj je bil postavljen v sredo političnega dejanja v levem krilu v letih 1941/46.

Cenili so ga in se z njim identificirali razni sodelavci, zavezniki revolucije iz tabora nekomunistov. To še posebej velja za oni del katoliške javnosti, ki je končala na strani revolucije. V Kocbeku so videli sebe in svoj zagovor za stališča med revolucijo in po njej.

Njegova povezava s komunisti leta 1941 naj bi bil pošten in edinstven poskus ustvariti sprejemljivo politično in družbeno sodelovanje med komunisti in preostalimi političnimi in družbenimi gibanji.

Pred kratkim so izšli novi Kocbekovi dnevnik in sicer za dobo od 1. septembra 1945 do srede 1946. Novo je dejstvo, da so ti dnevniki izšli nepopravljeni, točno taki, kot jih je pokojni zapisal. V taki formi verno pričajo o značaju in delovanju našega pokojnika.

Poglejmo iz vidika pretekle kritike in hvale Kocbekove izpovedi v omenjenih dnevnikih:

Disident: Dnevnik I/45, stran 99: Moral bi biti član prezidija v Beogradu. Moral bi biti upoštevan pri vseh posveto-

vanjih in forumih, ki odločajo o usodi slovenskega naroda. Jaz upravičeno predstavljam veliko število na Slovenskem. Dnevnik I/46, stran 61: Cilj nam je OF, iz strahu, da se ne vrne staro strankarstvo. II/45 stran 13: Jaz sem svaril pred kakršno koli opozicijo. Dnevnik II/46, stran 193: Sovjetska zveza, ena sama pot navgor, ki se bo končala s končno zmago socializma in komunizma. Dnevnik I/46: Dejstvo, da je tako (komunizem) in da ne bo drugače! Dnevnik 45/46: Jugoslovansko škofovsko spomenico o silnih krivicah odklanja v celoti, argumentira: Sedaj so novi časi, spomenica je izdajstvo!

II/46/80: „Komunisti so si morali sociološko diferenciacijo nasilno ustvariti. Vojno so hoteli čim bolj izkoristiti za sebe. Oni so začeli dražiti in izzivati reakcijo za atentati in likvidacijami, ne pa reakcija nje.“ Istotam, 80: „Tone Vodnik — beli so prav govorili o popolni neresnicoljubnosti komunistov in beli so bili v podatkih točni.“ 46/I/206: „Spoznam, da sem iz partijskega boja izšel osebno z manjšo politično težo, kakor sem vanj vstopil.“

Resnicoljubljen. Kocbekov političen in moralni prestiž je tržaški pisatelj Boris Pahor skušal predočiti kot nekako slovensko zgodovinsko prelomnico z intervjujem v Zalivu 1975. Kocbek je trdil, da za pokol domobrancev dolga leta ni vedel in „v Slovenijo sem se smel vrniti šele 1946 po dveh in pol letih“.

Iz Dnevnika 1945 (!) so razvidna številna potovanja v Ljubljano! Glede pokola: 46/I/95: „Vem za toliko grozot OZNE, da se mi lasje ježijo.“ V Dnevniku 45 prof. Kocbek omenja 4-krat pokol 3000 domobrancev. Kocbek omenja tudi prejem pisma od domobranca, ki se je rešil pokola. Najhujša pa je izjava Kocbekovega sodelavca, njegovega uradnika iz tistih let Janeza Gradišnika (izdajatelja teh dnevnikov): „Vsekakor ne drži, kar je prof. E. Kocbek rekel Pahorju za Zaliv 75, da je zvedel za pokol poleti 46, ko se je z družino vrnil iz Beograda.“

Solidarnost. Do najožjega sodelavca v OF, Josipa Vidmarja. 46/I/188: „Vidmar si je dal prepeljati k sebi privatno knjižnico Žorža Verovška, 20 omar. Tega nisem pričakoval od Vidmarja.“ 45/44 dr. Anton Trstenjak, njegov veliki prijatelj: „Ima zveze z OF, OZNO in partijo.“ II/46/62 o Kidriču: „Kidrič je bik, človek nasilja.“ II/46/183/4: Vida Tomšič: „organizira brutalne akcije proti nam, menihom (Pleterje!)“. Iz dnevnika simpatično izpade poznani prof. F. Jeza; ta redno obvešča Kocbeka o zahtevi OZNE, da naj o njem poroča.

Previdnost. 46/I/166. „Imam posebno srečo, da lahko živim sam iz sebe, da sem rezerviran, tudi tam kjer druge zanaša in kjer je modro in potrebno, da je človek previden in pravičen.“ Ta ugotovitev predstavlja duhovno sliko našega Kocbeka. Namesto odločnosti, opozicije porajajoči se diktaturi je raje bil moder in pravičen do smrti... Bil je kritičen do nove oblasti, toda nikdar ni načel njihove ilegitalnosti. Za prof. E. Kocbeka, ki je prišel v levi tabor toliko naroda, je to odločno premalo. A. Solženicin pravi o previdnih ljudeh: „Previden človek ni nikakršen človek.“ In še boljše je za našega Kocbeka Benjamin Franklin, ameriški predsednik: „Tisti, ki odstopa od bistvenih svoboščin (politični pluralizem op. p.) zato, da uživa začasno sigurnost, ne zasluži niti svobode niti varnosti.“

Priredila D-ova.

Priredil dr. Peter Urbanc

DR. JANEZ ZOREC

MED FRANCIJO IN SLOVENIJO

Dr. Janez Zorec je bil rojen v Argentini in je doštudiral astronomijo v La Plati, potem pa je odšel v Francijo, kjer sedaj dela v Državnem centru za znanstveno raziskovanje, v Inštitutu za astrofiziko. Obenem aktivno sodeluje s slovensko skupnostjo v Franciji.

Na obisku v Argentini se je pogovarjal z njim Tine Debeljak.

V Argentino prihajaš vsakih nekaj let. Kakšen je namen svojega prihoda sedaj?

V Argentino sem prišel sedaj, ker je bil tu v Buenos Airesu kongres Mednarodne astronomske unije, dejansko nekaj občni zbor, kjer se izvoli novega predsednika in člana vodstva, imamo pa istočasno razne kolokvije, sestanke, delovne ure. Za to sem ravno prišel, ne toliko zaradi občnega zbora, ampak da smo se čisto strokovno pomenili o raznih temah, ki jih proučujem. Imel sem tudi nekaj lastnih predavanj. Druga prednost takega kongresa je tudi ta, da se srečavajo astronomi različnih panog. Sem je prišlo 1200 astronomov iz vsega sveta, (normalno jih pride tudi do 3000) in imaš možnost, da se pogovoriš tudi z drugimi, ki niso ravno v tvoji najožji specializaciji.

O čem si govoril na tvojih predavanjih? Kaj raziskuješ?

Moje zanimanje obsega več ali manj zvezde, ki so precej masivne, ki imajo razne strukture okoli sebe. Vprašanje je, ali iz takih struktur lahko nastanejo planeti, kar je zelo moderna tema. Pri drugih masivnih zvezdah nam gre za glavne parametre, temperature, mase, ki so še vedno zelo slabo določene. Jaz sem s svojo lastno metodo našel, kako te podatke lahko razberemo, in o tem sem tudi predaval.

Kaj dela Mednarodna astronomska unija poleg tega, da so dobite na pogovor?

Unija predvsem financira razne publikacije kolokvijev in posreduje pomoč državam, kjer je astronomija manj razvita. Plačuje tudi štipendije itd. Kot vem, je prišlo iz Slovenije nekaj astronomov s temi začasnimi štipendijami.

Omenil si slovenske astronome. Lahko kaj več poveš o njih in njihovem delu? Kako se z njimi razumeš?

To je nekaj paradoks: prvič sem jih srečal v Beogradu pred tremi leti na kongresu; eden je Andrej Čadež, specialist za gravitacijsko valovanje, dela pol leta v Ljubljani v inštitutu Jožefa Štefana, pol leta pa v Severni Ameriki; drugi pa je Tomaž Zwiter, ki sodeluje predvsem s italijanskimi astronomi. Če se ne motim, je lani doktoriral v mednarodnem inštitutu za fiziko v Miramaru pri Trstu. On proučuje binarne sisteme, od katerih je ena zvezda črno brezno (agujero negro).

Pred kratkim sva se srečala v Ljubljani, kjer ste bili član francoske konference Svetovnega slovenskega kongresa. Lahko kaj poveš o vašem delovanju za ta kongres?

Naša zgodba v Franciji je glede kongresa bila precej viharina. Ko smo izvedeli za idejo, smo bili večinoma vsi zanj, ampak stvar se nam je pozneje zdela precej dvomljiva. Kajti organizacije, ki sodelujejo že dalj časa za slovenske interese, so bile vabljenе zadnje, kar se nam je od početka

zdela nekaka politična poteza. Ker se je to tudi pozneje izkazovalo vedno močnejše, se tudi skoraj nismo hoteli udeležiti kongresa. Jaz sem organiziral v Parizu sestanek, kamor je prišel predavati predsednik pripravljalnega odbora Brezigar; imeli smo tudi občni zbor in izbrali odbor, a ne po statutu, ki nam je bil dostavljen iz centrale, ker ga nismo imeli za pravi statut, saj ni bil sprejet na osrednjem občnem zboru. Najprej so dovolili Franciji kot vsem evropskim državam razen Nemčije, da prideta samo dva člana, a mi smo do konca zahtevali, da naj jih gre pet, kolikor nas je tudi prišlo. Že od začetka nismo imeli zaupanja in ga še sedaj nimam v to, kar je delala Spomenka Hribar, ker mislim, da gre vse to za lastno politično pridobitev.

Zakaj ste vztrajali na številki petih delegatov?

Razen Slovenije, ki je imela 50% delegatov, naj bi prišli drugi samo zato, da pač legitimiramo svetovni kongres, Slovenija pa bi delala z njim, kar bi želela in kakor bi si zamišljala Spomenka Hribar. Saj je bil odbor v Trstu le pro forma, odločalo se je pa vse v Sloveniji. Mi se temu ne izogibamo, a gledamo z rezervno, smo pripravljeni delati, ampak tudi hočemo, da se razčisti politično delovanje, saj kongres ni politična strankarska organizacija.

Kaj lahko poveš o Bavčarju, ki je govoril ob začetku kongresa?

Ta je bil pri delu že od vsega začetka, ko ga je tajnik Ošlak zaprosil, da bi vodil delo v Franciji. Ker nas ni vseh poznal, a se je šele sčasoma spoznal z nami in našim delom, tako da sedaj dobro sodelujemo.

Kaj pa ste naredili v Franciji po kongresu, predvsem glede samostojnosti Slovenije in napada nanjo?

Mislim, da ni bilo še nikjer objavljeno, kaj smo naredili v Parizu za Slovenijo, zato bom tu povedal kaj več. V Franciji nas ni veliko Slovencev ali vsaj nas je težko zbrati skupaj na neko masivno manifestacijo. Že takoj po napadu, v soboto, je bila velika manifestacija pod Eifflovim stolpom, kjer sem kot prišlec iz Slovenije in član kongresa imel glavni govor. Nekaj francoskih politikov mi je to zamerilo, drugi pa so odobraval in na tej manifestaciji tudi dali svoje pozdrave, kar je bilo zelo pozitivno. Imeli smo manifestacijo skupaj s Hrvati, bilo pa nas je Slovencev vsaj kakih 2000, kar je za Pariz pomembno. Potrudili smo se, da smo spet poromali okrog francoskih politikov in smo tudi povabili parlamentarno delegacijo, da gre v Ljubljano in se tam sreča z našimi oblastmi. Res so šli iz Giscardove stranke, obiskali smo Giscarda samega, Simone Weil, bivšo predsednico parlamenta, bivšega predsednika Junga, bili pri Chiracu, pri njegovih parlamentarcih, v senatu itd. Imeli smo osebne pogovore s časnikarji, izšli so na glavnih straneh (2. stran) komentarji v Le Mondu, Figaro, tudi celostranski članki za slovensko zadevo, bili so naši tudi pri samem Mitterrandu, kar je važno, saj je Francija znana kot ena najtežje prepričljivih držav. Seveda pa je še veliko dela zadaj, kar ni tako bleščeče, a je važno. Prav je bilo, da smo šli direktno do politikov.

Kako je pri vas glede sodelovanja z

različnimi idejnimi skupinami?

Do sedaj smo sodelovali ločeno, tudi ne moremo reči, da smo sedaj že skupaj, le ko gre za Slovenijo kot tako, smo nekateri pozabili na razlike, smo stopili skupaj in so celo izvolili mene za predstavnika vseh slovenskih organizacij v Franciji. To sicer še ni formalizirano, a le sodelujemo enotno in sem jaz nekako centraliziral vse stike.

Slišal sem, da vas je v aprilu obiskal predsednik slovenske vlade Lojze Peterle. Kako ste pripravili njegov obisk?

Dela je bilo dovolj od konca januarja dalje, da smo pripravili obisk. Dosegli smo, da je predsednik slovenske vlade prišel najvišje, kar se sploh da zaradi protokola v zelo formalistični Franciji. Pozneje so hoteli Rupel in njegovi prevzeti vse izvedeno delo in nam je to otežkočilo delovanje. Težko je, ker nimamo še uradnega predstavnika, da lahko zagovarja interese Slovenije, čeprav se jih je takoj našlo več, ki se potegujejo za to mesto. Težave smo imeli s francoskim zunanjim ministrstvom, ki je nekaj časa enostavno prepovedalo, da pride tja katerokoli predstavništvo iz Slovenije, kajti tako bi morali sprejeti tudi ostale.

S Peterletom je prišel tudi minister za kulturo Capuder in ekonomistka na zunanjem ministrstvu Ravbarjeva.

Kako po vaše gleda danes Francija na Slovenijo in njeno osamosvojitv?

Francija gleda Slovenijo skozi steklo, kjer je narisanih več težav. Prvič: Francija kot zelo formalna država bi želela, da bi se Slovenija, Hrvaška, Srbija in drugi med sabo pomenili o bodočnosti Jugoslavije in šele potem bi Francija nastopila. Ona ni proti samoodločbi narodov, ne bi pa naredila nobenega koraka, predno ni dogovora. Vidi pa preko Slovenije in drugih narodov, ki se osvobajajo, težave pri sebi sami: s Korzičani, z Bretonci, z Baski itd. Tudi se ekonomsko počuti bolj šibko pred Nemčijo in vidi, da bodo Slovenija in drugi v bodoče sopotniki Nemčije, ki jo bodo ekonomsko krepile, kar ne gleda z dobrimi očmi. Najbolj pa se boji, da bi se oborožen spopad v Jugoslaviji posplošil in prišel do Rusije. Zadaj za vsem pa je še prijateljstvo med Francijo in Srbi, ki se ga ne more otresti, tako da se človek lahko vpraša, če zadaj niso celo kake tjne politične ali masonske vezi, ki preprečujejo sleherni nastop bolj jasnih in konkretnih rešitev.

Hvala za pogovor!

30. Mladinski dan v Našem domu

V Našem domu je letos mladina praznovala trideseto obletnico svojega delovanja. Za jubilejno leto je pripravila celodnevni program.

Sonce je pozdravilo mlade, ko so se v narodnih nošah napotili v stolnico, kjer je dušni pastir daroval sv. daritev za prehojeno pot in prosil za prihodnost. Prepeval je mladinski zbor pod večjo roko Andreja Selana.

Na dvorišču doma nas je to leto pozdravil „Sanhuščan“, na steni je pa bil postavljen vsakoletni znak z geslom „Združeni v bodoči rod“. Ob njim sta stala mogočna mlaja ovita z vencami. Po skupnem zajtrku so se pričele igre v odbojki in so se vršile do poznih popoldanskih ur.

Ko se je znočilo, se je začel kulturni program tega dne. Prvi so prikorakali mladi in prinesli argentinsko zastavo. Po dviganju zastave in petju državne himne pa so na dvorišče prinesle našo slovensko zastavo z novim grbom. Zastavo je blagoslovil naš dušni pastir Tone Bidovec. Ob dviganju zastave smo vsi navdušeno peli Zdravljico, novo slovensko himno.

Program je povezoval Emil Urbančič. Govornica večera je bila Marija Zupanc, ki je orisala delo mladine v tridesetih letih, z željo, da bi tudi bodoči rodovi povzeli vse, kar že prehaja iz „roda v rod“. Govor Štefana Godca, predsednika SFZ, se je nanašal na delo, ki čaka mladino po oklicu neodvisnosti v smeri svetovnega priznanja Republike Slovenije.

Glavna točka se je pričela. Povabili so nas, da prisedemo na voz in se popeljemo na Dolenjsko, na sejem. Stojnice so bile polne piškotov, klobas in vina. Mrgolelo je fantov, ki so pili sladko medico, krmariji in branjeveke pa so delali svoje kupčije. Ko se je njihovo igranje končalo, so obstali ob stojnicah. Za njimi so nastopili najmlajši na kotalkah in želi velik uspeh. Kot tretja točka so nastopila dekleta z ritmično vajo in odplesale ob zvokih pesmi „Trgaj mi

rožice“. Z zardelimi obrazi, čudovitimi oblekami in z vencami rož na glavah so dekleta žele veliki aplavz. Za njimi so nastopili fantje v dveh skupinah. Med seboj sta se skupini merili po moči in znanju. Ob prihodu meščank in meščanov pa se je pričel ples na sejmu. Zaljubljeni pogledi, dvorjenje dekletu, odziv na fantovo vabilo, odklon, prepir med fanti zaradi deklet, vse to je bilo izraženo v različnih plesih.

Vsi plesi so bili izvajani ob spremljavi slovenske glasbe. Njihova povezava in fantovski nastopi so sad trdega dela in vaj. Prav gotovo je bil ta večer eden najlepših, kar se jih spominjamo. Lepa hvala vam za vaše nasmejane in vesele obraze, ki so nas razveseljevali.

Po končanem programu se je mladina zahvalila vsem, ki so ji pri izvedbi tega večera pomagali. Počlašeni s šopkom rdečih nageljnov so bili: Lola Beck, Emi Urbančič-Marušič, Mirjam Oblak, Mirjam Mehle, Monika Keršič in Jure Urbančič. Posebna zahvala pa gre scenografu Tonetu Oblaku in pevovodji Andreju Selanu, ki sta vseskozi največja sodelavca pri vseh mladinskih prireditvah. Ob tej priliki in dvajseti obletnici mladinskega pevskega zbora je mladina izročila pevovodju spominski krožnik.

Brez dvoma pa gre zahvala vsem skritim delavkam in delavcem. Za organizacijo dneva so poskrbeli Danica Malovrh, Marija Zupanc, Jure Urbančič in Dane Zupanc.

Sledila je razdelitev pokalov dekletom iz San Martina in fantom iz Ramos Mejije. Po petju mladinske himne pa se je razvil družabni del v zgornji dvorani ob igranju orkestra Rock and Polka.

S tem so mladi pokazali, kako so delavni na vseh področjih. Lahko smo ponosni na vso to našo mladino, saj nam znova kaže, da se nam ni bati prihodnosti.

JP

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCİ V ARGENTINI

Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku

Vsako leto septembra privabi Slomškova proslava naše šolarje v Slovensko hišo. Letos se je to zgodilo na prvi pomladanski dan. Pri sv. maši v cerkvi Marije Pomagaj je msgr. dr. Alojzij Starc med pridigo omenil tri prošnje: da bi z božjo pomočjo dosegli proglasitev Slomška za svetnika, da bi ohranili hvaležen spomin na očeta slovenske šole v Argentini monsinjorja Antona Oreharja in da bi se letošnji provoobhajanci in birmanci skrbno pripravili na prejem zakramentov. Vodstvo cerkvenih obredov in petje sta prevzeli Prešernova šola iz Castelarja in Rožmanova iz San Martina s sodelovanjem Ivana Vombergarja. Po pevski vaji vseh šolskih otrok v dvorani Slovenske hiše je šolski referent Zedinjene Slovenije France Vitrih pozdravil navzoče v polno zasedeni dvorani in se zahvalil učiteljem naših osnovnih šol za njihovo izredno delo po zgledu očeta slovenskega šolstva Antona Martina Slomška.

Jurčičeva šola iz Carapachaya je pripravila igro Kristine Brenkove „Mačeha in pastorka“ v petih slikah. Kratka vsebina: oče sirote Jerice je drvar in večji del leta odsoten. Jerica živi doma s hudobno mačeho in njeno hudobno hčerko Koro. Da bi se znebili Jerice, jo pošljejo v gozd po zdravilno vodo k staremu vodnjaku v upanju, da se Jerica ne bo več vrnila domov iz divjine. K sreči to zve Jure, ki bo s svojim medvedom pomagal Jerici. V gozdu sreča Jerica mačko Tačko in psa Rjavka, nato pa še staro ženo in vsem prijazno postreže. Stara žena ji ponuja imenitna plačila. Končno se Jerica odloči in dobi od starke, spremenjene v Sončno ženo čarobno skrinjico z zdravilnim kamnom. Ker mačeha doma ne dobi tega od Jerice, pošlje svojo hčerko Koro ponj, da bo potem ona zdravila bolne, a sama bogate ljudi. Tudi Kora sreča v gozdu staro ženo. Ta spozna, kako hudobna je Kora, zato ji kot Sončna žena spači obraz. Kora zbeži domov, ko vidi, da ji umivanje nič ne pomaga. In mačeha spozna, da je ona kriva Korine hudobije in nesreče. Obe prosita Jerico za odpuščanje in šele sedaj deluje zdravilni kamen, ki ozdravi najprej Korino srce in šele potem njen obraz. Tako Jerica lahko zaključi igro z besedami: „Zdaj bo drugače in lepo pri nas.“

Igrali so: Jure - Maksi Šenk; medved Miško - Sebi García, mačeha - Stanič Sonja, pastorka Jerica - Danijela Senovršnik, Kora - Karolina Žnidar, pes Rjavko - Ignacij Jeretina, mačka Tačka - Sandi Žnidar, Sončna žena - Cecilija Šenk, starka - Veronika Senovršnik in številni gozdni prebivalci. Tako je nastopila cela Jurčičeva šola z otroškim vrtem vred v režiji šolske voditeljice Ani Klemen. Ona in Terezka Žnidar sta dodali originalu lepe prizore z gozdnim prebivalstvom. Otroci so se lepo

vživeli v svoje vloge in se na odru zelo dobro počutili. Zato so se dobro počutili tudi številni gledalci in jih nagradili z zasluženim priznanjem. Opremo odra sta preskrbela Franci Korošec in Irenej Markež, obleke predvsem starši, petje voditeljica Ani Klemen, šepetalka je bila Marta Slabe, pomagala je tudi Marjeta Slabe. Šolski referent Vitrih se je zahvalil vsem nastopajočim in sodelujočim, posebej voditeljici Jurčičeve šole Ani Klemen, Jurčičevi šoli pa je podaril Zbornik z razpravo o Slomšku.

29. septembra so romale naše misli v Maribor, ki je dobil spomenik Antona Martina Slomška po končanem, njemu posvečenem triletnju. Slava Slomšku!

I. V.

Ob obletnici slovenskih šol

Resnica je —

in sen —

pa spet resnica,

da z blažene slovenske zemlje

Blaže in Nežica

sta v šini svet

rešila svoj zaklad:

življenje, up in vero, in ljubezen.

Na licih maj,

v očeh odsev nebes;

zavesti beli list,

v zavesti vest,

glasnica božja o notranji svobodi,

ki hkrati tudi osebno sodi

volitev dobrega in zla.

A zdaj korak nazaj ju vodi,

v stopinje tistih,

ki odšli so raje v smrt,

kot bi odrekli svojemu se Bogu:

Iz tisočev zasutih ust,
iz tisočev zvezanih rok,
iz tisočev ubitih src,
iz tisočev izmučenih teles,
iz zemlje — naše in tujine —

samó MOLITEV vstaja

za srečo mile domovine,

za mir in slogo

kar jih prebiva

na domačih tleh:

„Ko svita se na vzhodu,

SLOVENCEM DOBER DAN - BOG DAJI!“

Za luč prižgano v dušah po slovenskih šolah,

za petinštiridesetletno vigilijo,

za vse upanje proti upanju,

za zvestobo v ohranjanju svetega ognja

slovenskih idealov

svojim vzgojiteljem in učiteljem

s prisrčno zahvalo

kličeta BOG POVRNI!

sodobna BLAŽE in NEŽICA

v sobotni šoli

prof. Nadislava Laharnar

Slovenci v Kanadi

V Kanadi, je 8. septembra t.l. umrl Ivan Boh; višji časnik slovenskega domobranstva. Več o njem bomo že poročali. Njegovi družini izrekamo iskreno sožalje!

soke najemnine v prostorih Gospodarskega razstavišča preseliti v Jarše, v telovadnico Zavoda za usposabljanje Janez Levec.

LJUBLJANA — V Ljubljanskih osnovnih šolah so ugotovili, da je v letošnjem letu približno za deset razredov učencev manj kot lani. Kot razloga navajajo dva vzroka: eden je manjše število rojstev v Sloveniji, drugi pa odhod otrok iz občinskih družin, ki jih je JA premestila iz Slovenije.

BENETKE, Italija — Na V. beneškem arhitekturnem bienalu se je Slovenija predstavila z razstavo Novejša slovenska arhitektura: Vizija realnosti. Z njo se nova država predstavlja samostojno, v palači ob kanalu Grande, izven jugoslovanskega paviljona.

LJUBLJANA — Ureditev ribnika in vrtnarije v Tivoliju bi bila po načrtih lahko dokončana do leta 1993. Na natečaju je dobil prvo nagrado za preureditev elaborat, ki sta ga predstavila prof. dr. Dušan Ogrin in Aleš Vodopivec. Upoštevala sta zamisel polkrožne poti z drevoredom, fasado rastlinjaka in sprehajalno potjo. Predvideva tudi razstavni prostor, ribnik z močvirskimi rastlinami in tudi ureditev otroških igrišč.

LJUBLJANA — Film Terminator 2 ima katastrofalno slabe slovenske podnaslove. Kot obramba in obrazložitev se je vodstvo ljubljanskih kinematografov izgovorilo, da je podnaslove pripravil distributer Beograd film. Ker že itak slabo prevaja, večinoma sami podnaslavljajo; to pot pa so bili v časovni stiski in niso mogli popraviti napake, zato so ga takega dali v javnost. Umakniti iz programa pa ga tudi niso hoteli, ker bi s tem izkoristili možnost video pirati, ki bi film poslali prej na trg (oni seveda filmov ne podnaslovljajo).

SEČOVLJE — Sečovlske soline so dobile svoj muzej. Uredili so solinarsko hišo, kjer so razstavljeni eksponati in tudi eno solno polje je obnovljeno. Soline so že od leta 1989 razglašene za krajinski park; z njimi nameravajo ohranjati bogato dediščino, pa tudi turizem, povezan z naravo, bi se dal poživiti.

LJUBLJANA — Vojaški pravosodni organi še vedno iščejo slovenske fante, ki so pobegnili iz JA. Posamezna vojaška sodišča iz vse Jugoslavije, kjer so Slovenci služili vojaški rok, so razpisala tiralice za pobeglimi Slovenci. Kot razlog navajajo storitve kaznivih dejanj, nepokorščine pri vpoklicu v vojaško službo, izmikanje službenju v vojaški službi, samovoljno zapustitev in beg iz oboroženih sil. Tiralice so dobile vse policije v Jugoslaviji, seveda pa jih ima tudi vojaška policija. Tiralice veljajo več let oziroma do preklica. Slovensko notranje ministrstvo je sporočilo pobeglim vojakom, naj se izogibajo potoivanjem v jugovzhodne dele Jugoslavije.

SEŽANA — V Kulturnem domu Srečka Kosovela se je začela sezona z disputom Čemu pesniki v tem ubožnem času (po Hölderlinu). Dobitnik letošnje nagrade je poljski pesnik Zbigniew Herbert. Na srečanju je bilo predvsem govora o vojnem stanju, o besedi v vojnem stanju. Niko Grafenauer je dejal: „Zaradi pesniške zavezanosti svetemu je potrebno, da se pesniki oglašajo tudi kot glasniki civilnega, a odgovornega individualizma.“

LJUBLJANA — V mednarodnem muzeju naivne umetnosti v francoskem kraju Bages pri Perpignanu so pripravili razstavo hrvaške, slovenske in jugoslovanske naive.

KRANJ — Na sejmu Slovenska kakovost so podeljevali nalepko Made in Slovenia. Z njo naj bi odlikovali izdelke, ki so vsaj 50% plod domače inovatorske pameti in izdelave. Izdelki morajo biti namenjeni za tuji trg. Veliko podjetij se je že prijavilo: značko pa bodo podeljevali na podlagi ocen, ki jih bo predstavila sedemčlanska komisija.

LJUBLJANA — Plamenica je tudi znak, ki ga Ministrstvo za informiranje podeli proizvajalcem, ki jamčijo za kakovost svojih izdelkov, ki gredo tudi v izvoz. Prve plamenice so bili deležni na tiskovni konferenci v vinoteki Gospodarskega razstavišča in sicer nekatere že znane znamke vin in cigaret, kot so šampanjec protokol, suho peneče vino independent, cabernet, rosé, sauvignon in cigarete extra 91.

LJUBLJANA — Poletni festival Ljubljana je zaradi vojnih dogodkov od načrtovanih 33 prireditev mogel izvesti le 21: na njih so nasteli 6.200 gledalcev, kar pomeni komaj polovico lanskega obiska. Odpovedane predstave so imele izvor v odsotnosti povabljenih skupin, ki so rajši poslušale nasvete domačih ministrstev oz. vlad naj ne hodijo v Jugoslavijo. Začeli pa so že pripravljati program za naslednje leto, ko bo Festival Ljubljana praznoval svojo štiridesetletnico. Zaenkrat načrtujejo dvajset predstav, na katerih bodo podprli tematiko o baroku, dvestoletnici Rossinijevega rojstva in z vokalnimi recitali. Verjetno bodo razširili nastope tudi na nekatera druga mesta po Sloveniji.

DIVAČA — V Kaščansko jamo sta se podala dva fanta, ki pa nista več našla izhoda iz nje. Potem, ko sta več ur taval po njej in jima je ugasnila baterijska svetiljka, sta si svetila s tem, da sta zažigala svoja oblačila. Jamska reševalna skupina ju je še za časa našla in preprečila hujše posledice, kot je podhladitev. (Kaščakova jama je na območju Škočjanskih jam.)

RAZDRTO — Nov odsek avtoceste Razdrto-Čebulovica bo — če bo šlo vse po načrtih — dokončan pred koncem prihodnjega leta. Dolg je skoraj deset kilometrov in bo precej olajšal promet proti Fernetičem in proti morju. Največ dela ima podjetje Primorje iz Ajdovščine, čeprav je glavni izvajalec neka italijanska firma.

AREH — Cerkev sv. Henrika so popravili v nekaj več kot treh mesecih. Cerkev je iz 12. stoletja in slovi kot božjepotna. Po slovesni maši je bil še kulturni program z godci, pevci, dramski recitatorji in šolskimi otroki.

GORNJA RADGONA — Temeljna kamna v slovenskem mestu in avstrijskem Radkesburgu so položili na kraj, kjer bosta stala spomenika-simbola demokratske povezanosti med sosednima mestoma na bregovih Mure. S tem naj bi še napovedali še tesnejše sodelovanje med njima.

TRŽIČ — Šušarska nedelja je nedelja sejma v Trziču. Letos se ga je udeležila ogromna množica, ki je pokupila čevlje, obleko, posteljno perilo — skratka vse, kar je imelo popust. Gneča je bila taka, da pri marsikateri stojnici, kjer so prodajali čevlje, ni bilo mogoče poskusiti, če je pravi čevlj za pravo nogo.

LJUBLJANA — Ansambel ljubljanskih mažoret je vpisoval dekleta, ki bodo razdeljena v tri skupine. Dekleta morajo plačevati članarino; honorarjev ne dobivajo, ansambel jim pa krije uporabo potrebne opreme, pri nastopih prevoz in prehrano. Letos so se morale zaradi vi-

MALI OGLASI

Angleščina - Mila Hribar, AIL (The Institute of Linguistics Final Diploma) - Učni skupini od 7. do 10. let (osnovna) in 10. do 12. (priprava za srednjo šolo) - Tel.: 651-5354

METKA - L. in F. Švigelj - Otroške obleke - Izbira in tovarniške cene - F. Alcorta 2754 - San Justo (Barrio San Nicolás) - Tel.: 441-7496

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel.: 659-3574; **Viktor Fekonja**

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 71-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader - Franci Jarc**. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa

Kadar se o računalnikih (komputerjih) govori, inž. **Janez Kocmur** vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

SERVIS

Dolenc Lojze - popravila barvne TV, video-kaset, radio snemalcev, kaset in avdio - Cerviño 3942 - San Justo - Tel.: 651-2176.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantasi oseo-integrados; sredo in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

Turizem Bled — Najugodnejše cene za polet z avionom in turizem po svetu - Tel. 628-9504

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

LEGAJO Nº 3545-82

Posredovanje turističnih storitev letalske, ladijske in železniške vozovnice H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arhitektka Ana Marija Sovič - Načrti in vodstvo novih zidanih, popravil, dekoracija in načrti za opremo - Rodríguez Peña 336, P. 6º ofc. 64. T. E. 45-2623 in 651-4206.

ADVOKATI

dr. Vital Ahič — odvetnik - ponedeljek, sredo, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knave — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka o 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarria 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

REDECORA — celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Alpe Hogar — Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Naš dom

San Justo

13. oktobra 1991

35. OBLETNICA

- 8.00: v stolnici slovesna sv. maša (prelat dr. Alojzij Stare) za žive in rajne člane. Pel bo mladinski pevski zbor (dirigent Andrej Selan)
- 9.00: dviganje zastav in akademija v spodnji dvorani
- 13.00: skupno kosilo
- 17.30: začetek kulturnega programa:
 - pozdrav predsednika Našega doma g. Staneta Mustarja
 - slavostni govor: prof. Tine Vivod, predsednik ZS
 - odrška priredba povesti Ivana Tavčarja

Cvetje v jeseni

Režija: Frido Beznik - Scena: Tone Oblak

Prosta zabava

Igra Slovenski inštrumentalni ansambel

Slovenska kulturna akcija

13. kulturni večer

prof. dr. Janez Bogataj:

O pomenu kulturno-etnološke dediščine za razvoj slovenske identitete

V soboto, 12. oktobra ob 20. uri v Slovenski hiši

OBVESTILA

ČETRTEK, 10. oktobra:

Seja Izvršnega odbora Zedinjene Slovenije ob 20.

SOBOTA, 12. oktobra:

SKA - kulturni večer v Slovenski hiši ob 20. uri. Govoril bo prof. dr. Janez Bogataj „O pomenu kulturno-etnološke dediščine za razvoj slovenske identitete“.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20. uri veseloigra „Trije vaški svetniki“.

V Slovenski hiši ob 15. 30 visokošolski tečaj.

NEDELJA, 13. oktobra:

Obletnica Našega doma v San Justo. Celodnevna prireditve.

ČETRTEK, 17. oktobra:

Seja Izvršnega odbora Zedinjene Slovenije ob 20.

SOBOTA, 19. oktobra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

ČETRTEK, 24. oktobra:

Seja Izvršnega odbora Zedinjene Slovenije ob 20.

SOBOTA, 2. novembra:

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

SREDA, 6. novembra:

Sestanek Zveze Slovenskih Mater in Žena ob 17. uri v Slovenski hiši. Predava dr. Jure Rode. Pred predavanjem ob 15. uri, 25. občni zbor Zveze.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Česarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtek od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

Cena največ štirih vstic 18.000.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — 55.000.-

Mogoče ne veste, da...

— da je Slovenski biografski leksikon, katerega zadnja številka je pravkar izšla, obdelal 6000 osebnosti iz slovenskega javnega in kulturnega življenja...

— da je Udba samofinansirala tudi 11 podjetij v tujini, od katerih jih je 9 v Trstu...

— da Italijani demontirajo tudi Garibaldijev mit, saj so ugotovili, da so znano „odpravo tisočerih“ finansirali Angleži z ogromno vsoto treh milijonov francoskih frankov (danes več milijonov dolarjev)...

— da je „Inštitut za srednjeevropska kulturna srečanja“, ki ima svoj sedež v Gorici, izdal 1. številko svojega biltena Kadmos, žal brez slovenskega deleža...

MLADIKA, Trst, št. 7

SLOGA

bo POVRNILA zvestobo svojih članov z NAGRADNIM ŽREBANJEM. Dobitka sta: videokasetera Panasonic in radio znamke Tonomac. Pravico do žrebanja imajo vsi člani s Karto SLOGA II.

Vsi člani, ki še nimajo Karte SLOGA ali imajo Karto SLOGA I, se pozanimajte v naši osrednji pisarni ali v podružnicah do 31. oktobra 1991. Žrebali bomo 17. novembra na CENTRALNEM MLADINSKEM DNEVU v Slovenskem domu v San Martinu.

Naj bo tvoj dom v božjem miru in tvoje prebivališče pri Bogu

Po težki bolezni nas je zapustila

Tatjana Volk roj. Počivavnik

Spominjajmo se je v molitvi.

Žalujoci: mož Andrej
sinova Saša in Peter
snahi Kori in Ana z vnuki
ter družine Sežun, Gruber in Fabiani

Buenos Aires, Ljubljana, Kranj - 9. septembra 1991

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katka Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino 360.000; pri pošiljanju po pošti pa 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo: v Trstu: Knjigarna Fortunato, Vía Paganini 2; v Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe, Viktringer 26.

Stavljenje: MALIVILKO

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425

(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215/1346

Trije vaški svetniki,
veseloigra

Carapachayski oder
v San Martinu,
v soboto 12. oktobra ob 20. uri

Nova telefonska
številka
v Slovenski hiši

643-0241